
Strzelce Małe, st. 13, gm. Szczurowa, woj. małopolskie, AZP 101-62/42

Informator Archeologiczny : badania 34, 170

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Fontem Archaeologici Posnanienses”, vol. 40, Poznań 2004.

Strzegowa, Jaskinia Biśnik,
gm. Wolbrom, woj. małopolskie

patrz: paleolit

STRZELCE MAŁE,
st. 13, gm. Szczurowa,
woj. małopolskie, AZP 101-
62/42

- osada produkcyjna z okresu rzymskiego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 24 lipca do 12 sierpnia przez mgr. Jerzego Okońskiego (autor sprawozdania, Muzeum Okręgowe w Tarnowie). Finansowane przez WKZ w Krakowie. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 72 m².

Piąty zbadany na osadzie piec garncarski (poprzednie: IA badania 1996 i 1997) był obiektem naziemnym (wykop 1/2000). Resztki dolnej części owalnej konstrukcji komory paleniskowej (1,50 x 1,30 m) odsłonięto na głębokości zaledwie 30 cm. Z naziemnych części pieca pozostały jedynie zwaliska przepalonej na kolor siwy gliny. Lepiej zachowana była tylko wylepiona z gliny przegroda paleniska. Po obu jej stronach w obrębie komory paleniskowej odsłonięto liczne fragmenty zniszczonego rusztu. W kilkunastu fragmentach zachowały się otwory (średnicy 4-9 cm). Nie stwierdzono wytępienia gliną dna pieca. Kanał wlotowy był zachowany śladowo spągową częścią wypełniska (dł. 0,60, szer. 0,70 m.). Przegroda paleniska nie kontynuowała się w jego obrębie. Od strony południowej znajdowała się owalna jama przypiecowa o wymiarach 4,80 x 3 m. Została ona plastycznie wypreparowana, a dno sięgało poziomu 70 cm. W jamie przypiecowej znaleziono m.in. kolejny nad dolną Rabą fragment terra sigifiala.

W wykopie 2 zbadano relikty prostokątnego budynku o wymiarach 3,40 x 3,20 m – pierwszego na badanym od trzech sezonów stanowisku obiektu mieszkalnego. Posiadał on jednorodne wypełnisko oglinionej próchnicy ze spalenizną, a miąższość około 30 cm. Dno obiektu było wyrównane, płaskie. Przy ścianie zachodniej wyeksplorowano jamy posłupowe. Ściana południowa budynku została zniszczona wkopem młodszej jamy. Z obiektu pochodzi, obok kilku tysięcy fragmentów ceramiki, seria zabytków wydzielonych, m.in. denar Lucjusza Werusa (emisja 161-164), żelazna zapinka z podwiniętą nóżką, 2 paciorki z zielonego szkła, fragmenty nożyc, kabłąka drugiej zapinki, noża.

Z eksploracji pieca (wraz z jamą przypiecową) oraz budynku pochodzi 1457 fragmentów brzegów, 10 685 brzuśców oraz 711 den. Piec badany w 2000 r. jest pierwszym na stanowisku, w którym odkryto 3 naczynia ręcznie lepiące. Inne charakteryzuje wyłączość ceramiki formowanej na kole.

Materiały z badań i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Badania będą kontynuowane.

Strzyżów, st. 22, gm. loco,
woj. podkarpackie, AZP 107-
74/60

patrz: wczesne średniowiecze

Suraż, st. 37 i 41, gm. loco,
woj. podlaskie, AZP 41-84/
XXXVII i XLI

patrz: wczesna epoka żelaza

Szadek, st.6, gm. Blizanów,
woj. wielkopolskie

patrz: wczesna epoka żelaza